

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-0012/2011-01
Датум: 27.04.2012. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору **Т.Ш.** из **Новог Сада**, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-00712/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства од 27.04. 2012. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца **Т.Ш.** из **Новог Сада**.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119-05-00712/2010-01 од 14.06.2010. године.

Образложење

Високи савет судства је објавио Оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији, дана 15. јула 2009. године који је објављен у „Службеном гласнику РС“ број 52/09.

На наведени Оглас, подносилац приговора **Т.Ш.** поднела је пријаву за избор судије у Виши суд у Новом Саду и Основни суд у Новом Саду.

У тренутку подношења пријаве био је судија Општинског суда у Новом Саду коју дужност је обављала од фебруара 2000. године.

Након спроведеног поступака општег избора судија, Високи савет судства је 16.12.2009. године донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09), којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године.

Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), јер нису испуниле услов за избор у суд за који су поднели пријаву, а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1. члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова („Службени гласник РС“ бр. 49/09).

Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у ставу I тачка 837. изреке, утврђено је да - Т.Ш. - престаје судијска дужност дана 31.12.2009. године.

Против одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију усудовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр.106/09), Т.Ш. је дана 16.01.2010. године поднела уставну жалбу. Предложила је да се уставна жалба усвоји и да се утврди да су јој повређена уставна права и права зајамчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дама 19.04.2010. године изјавила је и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у делу става I изреке, којом јој је престала судијска дужност дана 31.12.2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Сматра да њени резултати рада не изазивају било какву сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке. Истиче да је у 2006. години испунила 108,91% месечне норме, у 2007. години 105,4% и у 2008. години 100,03%. У погледу стручности имала је 3,7% односно 1 укинута одлуку у 2006. години од разматраних 27 одлука, 22,22% одлука у 2007. години и 17,24% укинутих у 2008. години. У посматраном трогодишњем периоду само је још неколико судија имало исти резултат који је иначе међу најбољим резултатима, а за 2006. годину је имала најбољи резултат у првостепеном кривичном одељењу Општинског суда у Новом Саду у коме је радило готово 20 судија. Сматра да је нарочито успешно вршила судијску дужност у посматраном периоду, због чега су њени квалитети високо вредновани.

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25.03.2010. године донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-00712/2010-01 од 14.06.2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 837. изреке, одлуке и констатује да је - Т.Ш. - престала судијска дужност са 31.12.2009. године.

У образложењу појединачне одлуке број: 119-05-00712/2010-01 од 14.06.2010. године, наводи се да су се разлози за сумњу образовали у погледу достојности, обзиром да подносилац жалбе у предмету Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01 против окривљеног М.Ј. [REDACTED] старешина Манастира [REDACTED] а због кривичног дела блудне радње, као судија који је поступао у предмету у периоду од 21.07.2004. године до доношења пресуде од 9.010.2006. године, несавесно вршила судијску дужност због одуговлачења решавања предмета и занемаривања прописаних рокова у вођењу поступка,

а то се одразило на дужину трајања поступка и благовремености заказивања претреса и довела до апсолутне застаре кривичног гоњења.

Током поступка судија није водила рачуна о чињеници да се ради о кривичном делу блудне радње и да су у питању малолетна лица, на чији психофизички развој, догађај третиран овим поступком, може оставити несагледиве последице, а сам поступак је налагао хитност у поступању, ради заштите малолетних лица, заштите друштва, угледа и достојанства суда. Ово с тога што је подносилац жалбе несавесно поступао јер од примања предмета у рад 21.07.2004. године није предузела 7 месеци ни једну процесну радњу до 21.02.2005. године када је упутила допис Манастиру [REDACTED] у Пљевљима и СУП-у Нови Сад да се утврди боравиште окривљеног, а након добијеног извештаја о боравишту окривљеног од 20.04.2005. године, главни претрес је заказала тек за 19.05.2006. године, дакле, годину дана од дана када је суду било познато боравиште окривљеног. Од издавања наредбе за вештачење малолетних лица 6.07.2005. године до 20.03.2006. године није предузела процесне радње ради убрзања и достављања налаза вештака осим 17.09.2005. године и тек је 19.01.2006. године, обавештена од вештака да се малолетни оштећени нису одазвали вештачењу. Окривљени је раније осуђиван, у току трајања поступка је променио више адреса боравка, што указује да је избегавао кривични поступак и да се крио а да суд није предузео мере обезбеђења присуства окривљеног, осим мере потраге за окривљеним, имајући у виду да је постојала очигледна немогућност да се обезбеди присуство окривљеног на главном претресу а да је окривљени био доступан државним органима, али очигледно је избегавао долазак на главни претрес јер је од стране вештака и то два пута утврђена његова способност присуства на главном претресу, где је било неопходно да се одреди мера обезбеђења присуства окривљеног – притвор, а не слање позива преко доставне службе и тада би поступак био ефикаснији јер би се сигурно обезбедило присуство окривљеног на главном претресу. На главном претресу 9.10.2006. године окривљени није дошао и ако је уредно позван те је на основу члана 445. став 1. и 3. ЗКП донето решење да се главни претрес одржи у одсуству окривљеног и донета је пресуда да се оглашава кривим за кривично дело из члана 182. став 1. у вези члана 180. став 1. КЗ на казну затвора у трајању од десете месеци, која пресуда је преиначена пресудом Окружног суда у Новом Саду на казну затвора у трајању од једне године, али су обе ове пресуде укинуте од стране Врховног суда Србије и подносилац жалбе је 23.07.2007.године, донела решење о апсолутној застари кривичног гоњења. Велико персонално веће Врховног суда Србије у предмету Су.бр.82/07 изрекао је меру упозорења подносиоцу жалбе, а по приговору је општа седница Врховног суда усвојила приговор и утврдила да не постоје разлози за изрицање мере упозорења, али је Високи савет судства заузео став у оспореној одлуци да је жалилац несавесно поступала, без обзира на одлуку опште седнице Врховног суда Србије и да је својим радом допринела да дође до апсолутне застаре кривичног гоњења, те да постоје оправдани разлози за сумњу у погледу савестности као моралне особине у оквиру достојности подносиоца жалбе.

Т.Ш. је уложила приговор на појединачну одлуку о престанку судијске дужности. Истиче да је наведени кривични предмет пресудила, да је исти постао правоснажан и за окривљеним издата Ик. потерница ради упућивања на издржавање казне затвора осуђеног М.Ј. . Дакле поступајући у том предмету иста никако не може бити одговорна за наступање апсолутне застаре у том предмету, нити се њено поступање у истом може сматрати несавесним. Ово све посебно ако се има у виду и одлука опште седнице Врховног суда Србије I Су.бр.224/08-1 од 16.04.2008. године (која је управо основ

одлучивања о достојности подносиоца приговора, а према критеријумима Правила), а којом одлуком је након такође детаљне анализе свих предузетих радњи током поступка од стране подносиоца приговора у својству судећег судије у поменутом предмету, утврђено да не постоје разлози за изрицање чак ни мере упозорења подносиоцу приговора. Остаје при свему при наводима из жалбе Уставном суду, те да њени резултати рада не изазивају било какву сумњу која би била основ за обарање претпоставке да она испуњава критеријуме и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности, да су њени резултати рада и квалитети високо вредновани, да је подносилац приговора током свих претходних десет година оспособљавала и радила са приправницима, поступала у специфичним предметима који су били предмет посебног интереса опште јавности, стручно се оспособљавала у различитим радним групама на организованим предавањима, као и да је стручно оспособљена за рад у кривичним предметима према малолетним починиоцима кривичних дела, као и у кривичним предметима где су малолетна лица оштећена кривичним делима, о чему поседује сертификат.

Сматра да је испунила све услове да буде изабрана у један од судова за који је поднела пријаву.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр.101/10) је прописано да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судије и члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства. Ставом 4. је прописано да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5. став 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

Одредбом члана 45. став 1. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судија: стручност, оспособљеност и достојност.

У поступку преиспитивања оспорене одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 16.01.2012. године одржала рочиште у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности. Известилац је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, након чега је подносилац приговора изјавила да у потпуности остаје при свим наводима у приговору изјављеном Високом савету судства, поново износећи да сматра да је испунила све услове да буде изабрана за један од судова за који је поднела пријаву, да је у кривичном предмету у коме је поступала пресудила, да је одлука постала правоснажна, да је овом предмету, управо зато што је исти био под посебном медијском пажњом, се максимално ангажовала, да

сматра да је успела да испоштује и права оштећених, да ју је општа седница Врховног суда Србије ослободила сваке одговорности, да је претходних 10 година радила искључиво као првостепени судија и да је сваком предмету поклањала пажњу како тај предмет заслужује, као и да су јој резултати рада у посматраном периоду били квалитетни.

Комисија сталног састава Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, извршила увид и прочитала доказе:

- извештај о раду Т.Ш. судије Општинског суда у Новом Саду за период 2006. 2007. и 2008. годину (Т-2 образац);
- извештај о раду судија Општинског суда у Новом Саду за 2006, 2007. и 2008. годину (Т-1 образац);
- пријаву на оглас за избор судије на име Т.Ш. број: 127-111-00-001717/2009-01 од 24.07.2009. године;
- извршила увид у списе предмета Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01 (нови број К.1353/07);
- извршила увид у одлуку опште седнице Врховног суда Србије Су.169/08 од 13.08.2008. године и одлуку Великог персоналног већа VIII Су.79/07 од 13.11.2007. године,

и утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора Т.Ш. у периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила посматра у 2006, 2007. и 2008. години вршила је судијску дужност као судија Општинског суда у Новом Саду, а према извештају о раду Т.Ш., судије Општинског суда у Новом Саду (Т2 образац) утврђено је да је именована у 2006, 2007. и 2008. години поступала у К. и Кв. предметима, те да је остварила следеће резултате:.

У 2006. години:

У К. материји на почетку извештајног периода имала укупно нерешених 221 предмет, примљено је 170 нових предмета тако да је имала укупно у раду 391 предмет, решила укупно 172 предмета од тога 70 старих предмета, да је проценат испуњења норме био 108,92%, да је имала 8 одлука које је израдила до 60 дана, да је укупно разматрано 27 пресуда по жалби, потврђено 24 пресуде или 88,89%, преиначено 2 пресуде или 7,41% и укинута 1 пресуда или 3,70%, а да је проценат укинутих пресуда на нивоу одељења у тој години био 13,26%.

У 2007. години:

Имала на почетку извештајног периода укупно нерешених 219 предмета у К. материји, да је укупно примила 151 предмет, да је имала укупно у раду у тој години 370 предмета, да је укупно решила 166 предмета од чега 63 стара, да је проценат испуњења норме био 105,40%, имала је 10 одлука које је израдила до 60 дана, разматрано је укупно пресуда по жалби 45, потврђено 31 или 68,89%, преиначено 4 пресуде или 8,89%, укинута 10 пресуда или 22,22%, а да је проценат укинутих одлука на нивоу одељења у тој години био 19,04%.

У 2008. години:

У К. материји на почетку извештајног периода имала нерешених укупно 204 предмета, примила укупно 124 предмета, имала у раду укупно 328 предмета од чега је у тој години укупно решила 159 предмета од чега 79 старих, да је испунила норму 99,18%, имала је 13 одлука које је израдила до 60 дана, разматрано је укупно 29 предмета по жалби од чега је 21 предмет потврђен или 72,41%, преиначено 3 предмета или 10,34% и укинута 5 предмета или 17,24%, а да је у тој години на нивоу одељења у Општинском суду у Новом Саду укинута 15,9%.

Увидом у предмету Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01 утврђено је да је Општинско јавно тужилаштво у Новом Саду 12. октобра 2001. године поднело Општинском суду у Новом Саду оптужни предлог Кт.1667/01 против окривљеног М.Ј. монашко име ██████████, због извршења четири кривична дела блудне радње из члана 180 КЗ РС извршеног на штету 10 малолетних оштећених лица старости од 7 до 11 година. Предмет је додељен у рад судији З.С. након чега је у предмету поступала судија С.М. а да је судија Т.Ш. наведени предмет преузела у рад 21.07.2004. године. Подносилац приговора од примања предмета у рад није предузела седам месеци ни једну процесну радњу, све до 21.02.2005. године, када је упутила допис Манастиру ██████████ у Пљевљима а дана 17.03.2005. године допис Центру безбедности Пљевља, адвокатима М.Б. и Г.М. као и ОУП Жабалј дана 6.04.2005. године, ради утврђивања боравишта окривљеног. Након добијеног извештаја о боравишту окривљеног од 20.04.2005. године, главни претрес је заказан за 19.05.2006. године. Приликом издавања наредбе за вештачење малолетних лица 6.07.2005. године, није одредила рок за обављање вештачења, нити је предузела процесне радње ради убрзања и достављања налаза вештака, осим ургенције од 7.09.2005. године да вештаци преузму предмет, и тек је 19.01.2006. године обавештена од вештака да се малолетни оштећени нису одазвали вештачењу. Дана 23.01.2006. године подносилац приговора је упутила допис председнику суда ради постављања пуномоћника оштећенима, а дана 20.03.2006. године упутила допис Центру за социјални рад Нови Сад, ради обављања разговора са малолетним оштећенима и њиховим родитељима. На заказани главни претрес од 19.05.2006. године окривљени није дошао, те је одређено вештачење способности његовог присуства на главном претресу а налазом вештака од 27.05.2006. године утврђено је да у моменту прегледа 17.05.2006.године окривљени М.Ј. због свог здравственог стања је био неспособан да приступи на главни претрес, али да тегобе те врсте трају до 7 дана, те да уколико не настане битна промена здравственог стања да је исти способан да надаље присуствује главном претресу, па је главни претрес заказан за 24.08.2006. године на који окривљени поново није дошао, а након поновног вештачења способности присуства окривљеног на претресу, судија заказује претрес за 9.10.2006. године, позив окривљеном упућује преко доставне службе и путем радника СУП-а, а том приликом се не издаје наредба да се окривљени принудно доведе и ако је налазом доцента др. Г.С. специјалисте за судску медицину од 30.08.2006. године утврђено да ни једна од наведених дијагноза из кардиолошког прегледа од 23.08.2006. године нису разлог који онемогућава приступ окривљеног на главни претрес у Општински суд у Новом Саду те да извештаји који се односе на здравствено стање окривљеног, а који су приложени суду као разлог за недолазак окривљеног на претрес заказан пред Општинским судом у Новом Саду дана 24.08.2006. године, не могу бити основ за недолазак окривљеног у суд. Постојала је дакле очигледна немогућност да се обезбеди

присуство окривљеног на главном претресу, обзиром да је у току трајања поступка променио више адреса боравка Манастир [REDACTED], боравио у Словенији, Хрватској, затим у Госпођинцима, што указује да је избегавао кривични поступак и да се крио, а да суд није предузео све мере обезбеђења присуства окривљеног, осим мере потраге за окривљеним, а из списка предмета очигледно произилази да је окривљени био доступан државним органима, да је дакле избегавао долазак на главни претрес јер је од стране вештака утврђена његова способност присуства на главном претресу, а имајући у виду налаз доцента др. [REDACTED] Г.С. од 30.08.2006. године, то је било неопходно да се одреди мера обезбеђења присуства окривљеног - притвор, а не слање позива преко доставне службе у ком случају би поступак био ефикаснији обзиром да би се обезбедило присуство окривљеног на главном претресу.

На главни претрес од 9.10.2006. године окривљени није дошао и ако је уредно позван, те је на основу члана 445. став 1. и 3. ЗКП донето решење да се главни претрес одржи у одсуству окривљеног те је донета пресуда којом се оглашава кривим за кривично дело из члана 182. став 1. у вези члана 180. став 1. КЗ на казну затвора у трајању од десет месеци, а која пресуда је преиначена пресудом Окружног суда у Новом Саду на казну затвора у трајању од једне године, али су обе ове пресуде укинута од стране Врховног суда Србије, те је подносилац приговора дана 23.07.2007. године донела решење о апсолутној застари кривичног гоњења.

Одлуком Великог персоналног већа Врховног суда Србије VIII Су.бр.81/07 од 13.11.2007. године Т.Ш. судији Општинског суда у Новом Саду изречена је мера упозорења због утврђења несавесног вршења судијске дужности од стране судије, а који је процењен према начину поступања именоване у предмету Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01. Одлуком опште седнице Врховног суда Србије I Су.бр.224/08-1 од 16. априла 2008. године, усвојен је приговор Т.Ш. и преиначена одлука Великог персоналног већа VIII Су.бр.81/07 од 13.11.2007. године, тако што се утврђује да не постоје разлози за изрицање мере упозорења.

Ценећи све наводе из приговора, списе предмета Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01, усмену изјаву подносиоца приговора са рочишта, Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава услов достојност.

Одредбом члана 7. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова је прописано да су моралне особине које судију чине достојним функције: поштење, савесност, правичност, достојанственост, истрајност и узорност.

Одредбом члана 15. Мерила за оцену минимума успешности Вршења судијске дужности је прописано да су мерила за оцену савесности рада судије: трајање поступка, благовремено заказивање расправа и поступање по предмету, однос према учесницима поступка и време израде одлуке.

Имајући у виду поступање подносиоца приговора у предмету Општинског суда у Новом Саду К.бр.1192/01 против окривљеног Ј.М. због извршења кривичног дела блудне радње, на штету десет оштећених малолетних лица, Високи савет судства је

утврдио да је до апсолутне застарелости кривичног гоњења дошло и услед несавесног поступања подносиоца приговора.

Да у овом предмету није савесно поступала указује и чињеница да подносилац приговора од дана примања предмета у рад 21.07.2004. године, није предузела седам месеци ни једну процесну радњу, и ако је овај поступак налагао хитност у поступању ради заштите малолетних лица и заштите друштва, угледа и достојанства суда, пре свега имајући у виду врсту кривичних дела, те да су оштећена малолетна лица старости од 7 до 11 година.

Високи савет судства је ценио наводе подносиоца приговора да је окривљени у току вођења кривичног поступка променио више адреса боравка, што указује да је избегавао кривични поступак и да се крио, међутим подносилац приговора није предузела све мере за обезбеђење присуства окривљеног и за благовремено и несметано вођење кривичног поступка, посебно имајући у виду налаз доцента др. Г.С. од 30.08.2006 године, у коме се наводи да ни једна од наведених дијагноза из кардиолошког прегледа од дана 23.08.2006. године, а који је окривљени приложио као разлог спречености да присуствује главном претресу заказаном за 24.08.2006. године, са стручне медицинске тачке гледишта нису разлог који онемогућава приступ окривљеног на главни претрес у Општински суд у Новом Саду, нити могу бити основ за недолазак у суд, када су се дакле очигледно били стекли услови за одређивање притвора према окривљеном, међутим окривљеном се поново упућује позив преко доставне службе и путем радника СУП-а, уместо да се према окривљеном одреди притвор како би поступак био ефикаснији јер би се сигурно обезбедило присуство окривљеног на главном претресу.

Дугом трајању поступка допринело је и задржавање наведеног предмета код вештака коме је судија дана 6.07.2005. године издала наредбу којом се одређује неуропсихијатријско и психолошко вештачење малолетних оштећених, а да у наредби није одређен рок за обављање вештачења, нити је пак иста предузела све процесне радње ради убрзања и достављања налаза вештака, због чега је тек 19.01.2006. године обавештена од вештака да се малолетни оштећени нису одазвали вештачењу. Из свега напред наведеног произилази да је због тога што седам месеци није предузела ни једну процесну радњу у наведеном предмету, не предузимањем осим мера потраге и других мера ради несметаног вођења кривичног поступка у предмету К.1192/01 и обезбеђење присуства окривљеног, предвиђеног чланом 133. ЗКП, не благовременог заказивања главног претреса од стране подносиоца приговора, скраћени поступак који се водио због извршења кривичног дела блудње радње на штету оштећених малолетних лица, трајао неоправдано дуго, а због начина поступања у овом предмету подносилац приговора је заједно са другим судијама допринела да дође до апсолутне застарелости кривичног гоњења дана 4.07.2007. године услед чега је поступак у односу на окривљеног био обустављен.

Високи савет судства је ценио све обухватни рад подносиоца приговора и прихватио наводе подносиоца приговора да је у посматраном периоду остварила добре резултате, јер је из извештаја о раду судије утврђено га је у 2006. години имала проценат испуњења норме 108,92%, 164 одлуке израдила до 30 дана, 8 одлука израдила до 60 дана, ни једну одлуку није израдила преко 60 дана, укинутих одлука 3,70%, док је проценат укинутих одлука на нивоу одељења износио 13,26%, у 2007. години проценат испуњења

норме 105,40%, 156 одлука израдила до 30 дана, 10 одлука до 60 дана, ни једну одлуку опреко 60 дана, укинутих одлука 22,22%, док је просек укинутих одлука на нивоу одељења 19,04%, у 2008. години проценат испуњености норме 99,18%, 146 одлука израдила до 30 дана, 13 одлука до 60 дана, ни једну одлуку преко рока од 60 дана, проценат укинутих одлука 17,24%, те је стални састав Високог света судства утврдио да је у посматраном периоду испунила услов стручности и оспособљености, али да то није могло бити од утицаја на доношење другачије одлуке у поступку по приговору, с обзиром да су услови за избор судија, сходно одредби члана 45 Закона о судијама, кумулативно дати.

На основу свих изведених доказа и утврђених чињеница, Високи света судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију у смислу члана 45. Закона о судијама, у погледу достојности, а у вези са чланом 7. и 14. став 2. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, у вези са чланом 4. Правила из којих разлога је у смислу члана 29. Правила приговор одбијен и потврђена одлука првог састава Високог савета судства број:119-05-00712/2010-01 од 14.06.20010. године, којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Имајући све у виду наведено, одлучено је као у изреци одлуке.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Дна:

- подносиоцу приговора
- архиви